

[Socialministeren.]

har bemærket en Gang, er ændret siden i Fjor.

Hvad angaar Forslaget om den nye Paragraf efter § 4, hvor man opfører Vinterhjælpen, skal jeg ikke gøre andre Bemærkninger dertil end den, at jeg ikke kan tiltræde det Forslag, der her er stillet.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det er jo ikke ualmindeligt, at man her i Tinget hører socialdemokratiske og radikale Talere takke Ministrene for deres Indsats. Jeg føler Trang til ved denne Lejlighed fra Oppositionens Side at rette en varm Tak til den højtærede Minister, der nys havde Ordet, takke ham, fordi han har nedværdiget sig til at svare paa de Ting, der er fremført fra Oppositionens Side. Vi er ikke alt for forvænt i den Henseende. Vi staar undertiden over for dette, at socialdemokratiske Ministre, der har et stort Flertal bag ved sig, anser det for ganske uforment at svare paa, hvad der fra Oppositionens Side anføres. Denne Praxis er i sin Tid forsøgt indført af den daværende Udenrigsminister Greve Moltke, der vistnok havde omgaaedes for meget med preussiske Junkere til, at det var helt heldigt for hans Uddannelse til at optræde som demokratisk Minister, men vi har i Dag set et Eksempel paa, at en saadan Foruddannelse ikke er nødvendig.

Aksel Larsen: Maa jeg bemærke til Ministeren, at det er ingen Oplysning, han giver her, naar han siger, at disse Ændringer er laant fra et andet Forslag. Det har jeg selv sagt, da jeg motiverede dem her. At jeg har gjort dette Laan fra et andet Lovforslag, skyldes rent tekniske Aarsager. Naar vi vilde stille Ændringsforslag til de enkelte Paragraffer og gøre det saa let og overskueligt som muligt, maatte vi gøre det paa den Maade. Men i øvrigt har det ikke noget som helst med selve Sagen at gøre, hvis Ændringerne ellers er gode, hvad Ministeren ganske vist ikke mener, de er.

Hvad angaar den ændrede Situation fra i Fjor til i Aar, er jeg klar over, at Situationen er ændret, nemlig derhen, at nu risikerer Regeringen, at de Forslag, den stiller, bliver gennemført. Jeg kan med min bedste Vilje ikke se anden Grund til, at man nu vil gennemføre et ringere Forslag end det, man stillede i Fjor, hvor man stod over for et reaktionært Landstingsflertal.

Ministeren siger til Ændringsforslaget til § 2, at vi vil dog ogsaa have, at der skal være visse Betingelser. Ja, vi stoler naturligvis paa, at Ministeren i givet Fald vil vise den fornødne Forstaaelse, naar man kommer fra en Arbejdsløshedskasse og anmoder om at faa den nævnte Tilladelse. Hvad angaar den saglige Begrundelse for, at saadan Tilladelse skal kunne gives, og at det ikke som efter Regeringens Forslag skal være udelukket, at der gives saadan Tilladelse, henviser jeg rigtignok til den paa-gældende Bestemmelse i Forslaget af 1935. Var det sagligt begrundet der, er det det ogsaa her.

Hvad det næste Ændringsforslag angaar, siger Ministeren som Begrundelse for at afvise det, at der er nogle, som kan faa 140 Dage — det kan de altsaa ikke, fordi saa mange Dage er der ikke inden 1. April, men teoretisk har de altsaa, om jeg saa maa sige, Ret til det. Ja, men det hjælper jo ikke alle dem, der ikke har Ret til mere end de 70 Dage, som maa begynde at trække paa de 70 Dage fra den Dag, dette Lovforslag vedtages, og derved faar dem opbrugt, inden vi naar den 31. Marts.

Hvad angaar Ændringsforslaget til § 3, siger Ministeren, at det afvises, fordi Kasserens Formueforhold er bedre end i Fjor. Det staar i Modstrid til Ministerens Udtalelser fra i Gaar, hvor han sagde, at naar Kasserens Formueforhold bedredes, vilde han antage, at det kunde lade sig gøre at nedsætte de alt for høje Kontingenter. Hvis man giver sig til at operere med Lovgivningen, saa at større Byrder lægges paa Kasserne, ved vi ogsaa nok, hvordan det gaar, naar Kasserne senere kommer og beder Ministerens Arbejdsdirektør om Ret til at nedsætte Kontingenterne. Saa bliver der svaret nej.

Derpaa er der det ærede Medlem Hr. Rager, der var fraværende i Gaar, hvad jeg ikke skal bebrejde ham, men som benytter sin Fraværelse til ogsaa at være uvidende om, hvad der skete i Gaar, hvad jeg bebrejder ham. Det ærede Medlem forlanger Oplysning om, hvad det vil koste. 8—9 Mill. Kr.! Det foreligger der Beregninger over fra Socialministeriets Side.

Det ærede Medlem spurgte saa, hvor vi vil skaffe Pengene fra. Da ikke engang Ministeren har spurgt om det, synes jeg ikke, det ærede Medlem behøver at bekymre sig herom. For Resten ved jeg ikke af, at det er eller nogen Sinde har været parlamentarisk Skik, at man skal anvise Penge til Dækning samtidig med, at man foreslaar Udgifter. Hvis det er Tilfældet, efterlyser